

Sygn. akt III AUa 445/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Dorota Goss-Kokot
Sędziowie:	SSA Marek Borkiewicz SSA Katarzyna Wołoszczak (spr.)
Protokolant:	inspektor ds. biurowości Krystyna Kałużna

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2012 r. w Poznaniu

sprawy z odwołania **(...) Sp. z o.o. w P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.**

przy udziale zainteresowanego: M. M.

o podstawę wymiaru składki

na skutek apelacji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

od wyroku Sądu Okręgowego- Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu

z dnia 20 stycznia 2012 r. sygn. akt VIII U 3073/11

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanego na rzecz (...) Sp. z o.o. w P. kwotę 120 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 czerwca 2011 r., nr (...), znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. stwierdził, że przychód osiągnięty przez M. M. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe oraz określił podstawy wymiaru tych składek.

Odwołanie od tej decyzji złożył płatnik składek - (...) Sp. z o.o. zarzucając naruszenie prawa materialnego - przepisu § 2 ust. 1 pkt 26 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 roku w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe - poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji uznanie, że wypłacony M. M.

w miesiącach 12/2008 - 01/2009 ryczałt za dojazdy jest przychodem, który stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe, podczas gdy uznać należy, że owe przychody nie stanowią podstawy wymiaru ww. składek. Odwołująca spółka wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji, poprzez umniejszenie liczonych podstaw wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe, dotyczących M. M. o kwoty wypłaconych mu ryczałtów dot. okresu 01/2009 i 122 zł - dot. okresu 12/2008 (rzeczywisty koszt przejazdów) oraz o zasądzenie od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na rzecz odwołującej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2011 r. Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego M. M.. Zainteresowany nie zajął stanowiska w sprawie.

Na rozprawie dnia 20 stycznia 2012r. pełnomocnik odwołującej spółki sprecyzował żądanie i wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji w ten sposób, że do podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne nie wliczać wypłaconych ryczałtów za dojazd do pracy.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu wyrokiem z dnia 20 stycznia 2012 r. (sygn. akt: VIII U 3073/11):

- zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe nie uwzględnił wysokości wypłaconych zainteresowanemu M. M. ryczałtów za dojazd do pracy w okresie od grudnia 2008 roku do stycznia 2009 roku.
- zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. kwotę 120 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Podstawą rozstrzygnięcia wyroku Sądu I instancji były następujące ustalenia i rozważania.

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. powstała w 1996r. i została wpisana do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...). Przedmiotem działalności spółki jest m.in. produkcja taśm samoprzylepnych. Spółka posiada zakłady w P. i R..

W (...) sp. z o.o. od dnia 12 czerwca 2006r. do 24 stycznia 2009r. zatrudniony M. M. na stanowisku operatora maszyny do cięcia taśmy.

W umowie o pracę z dnia 12 czerwca 2006r. na okres próbny od dnia 12 czerwca 2006r. do dnia 12 września 2006r. zawarto zapis, że M. M. zostaje przyznany dodatek na dojazd do pracy w R. w kwocie 100zł netto, a dodatek nie będzie wypłacany za dni urlopu i zwolnienia chorobowego trwającego dłużej niż 5 dni roboczych. W umowie o pracę z dnia 12 czerwca 2006r. na okres próbny określono wynagrodzenie zasadnicze na kwotę 1434 zł + 10,50 zł za każdy 1000 rolek taśmy. Aneksiem do umowy z dnia 2 października 2006r. zmieniono wynagrodzenie na akordowe wg określonych w tym aneksie stawek. Aneksiem do umowy z dnia 2 kwietnia 2007r. zmieniono rodzaj umówionej pracy na pomocnika zmiany (...)oraz wynagrodzenie M. M. na kwotę 1740 zł. Aneksiem do umowy z dnia 1 września 2007r. zmieniono wynagrodzenie M. M. na kwotę 1893zł oraz przyznano premię wysokości 149 zł.

W umowie o pracę z dnia 12 września 2006r. na czas określony od 13 września 2006r. do 31 grudnia 2016r. zawarto zapis, że M. M. zostaje przyznany dodatek na dojazd do pracy w R. w wysokości 100 zł netto oraz, że dodatek nie będzie wypłacany za dni urlopu i zwolnienia chorobowego trwającego dłużej niż 5 dni roboczych. W umowie o pracę z dnia 12 września 2006r. określono wynagrodzenie zasadnicze na kwotę 1 434 zł + 10,50 zł za każdy 1000 rolek taśmy. Aneksiem do umowy

z dnia 1 czerwca 2007r. zmieniono wynagrodzenie M. B. na kwotę 1892 zł oraz określono, że dodatek na dojazd do pracy wynosi 120 zł netto. Aneksiem do umowy z dnia 29 marca 2008r. zmieniono wynagrodzenie M. M. na kwotę

1794 zł brutto oraz określono, że przysługuje mu premia uznaniowa. Spółka (...) rozwiązała z M. M. umowę o pracę za wypowiedzeniem w dniu 24 stycznia 2009r.

M. M. zamieszkuje w P. przy ul. (...) i dojeżdżał do zakładu pracy położonego w R..

Natomiast cena biletu miesięcznego autobusu Zakładu Usług (...) sp. z o.o. w K. na trasie P. G. - R. wynosiła:

- od 1 marca 2007r. do 31 stycznia 2009r. - 122 zł

-od 1 lutego 2009r. - 128 zł.

M. M. w listopadzie 2008r. był dwa dni na urlopie i korzystał z 1 dnia urlopu na żądanie, w grudniu 2008r. przez 24 dni korzystał z zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego, a w styczniu 2009r. był przez 14 dni niezdolny do pracy i przez 5 dni korzystał z urlopu.

(...) Sp. z o.o. w latach 2008 - 2010 wypłacała co miesiąc ryczałt za dojazdy do pracy pracownikom, którzy dojeżdżali do miejsca pracy z odległości przekraczającej 5 km -

w wysokości określonej w regulaminie wynagradzania uzależnionej od odległości miejsca pracy od miejsca zamieszkania. Wysokość ryczałtu za dojazdy ustalono w spółce na podstawie kosztu biletów w publicznych środkach transportu oraz kosztów paliwa. Dodatki wypłacane były w pełnej kwocie, jeżeli pracownik przepracował pełen miesiąc

- nie korzystał z urlopów i zwolnień lekarskich powyżej 5 dni w miesiącu. Zwolnienia lekarskie trwające do 5 dni roboczych nie powodowały umniejszenia dodatku. Zwolnienia lekarskie w danym miesiącu były sumowane i dopiero jeśli absencja przekroczyła 5 dni w miesiącu, powodowała umniejszenie dodatku za dojazdy. Wysokość dodatku była także umniejszana za każdy jeden dzień nieobecności urlopowej. Każdy dzień urlopu powodował umniejszenie dodatku

w danym miesiącu.

Jeśli pracownicy zmieniali miejsce zamieszkania, to sami ten fakt zgłaszali w firmie.

Spółka (...) nie dokonywała zakupu biletów na przejazdy oraz nie wymagała od pracowników przedstawienia biletów ani przedstawienia zestawienia faktycznie poniesionych kosztów na dojazd do pracy.

M. M. otrzymał ryczałt za dojazd do pracy:

- płatne w grudniu 2008r za listopad 2008r.. w wysokości: 147,40zł;

- płatne w styczniu 2009r. za grudzień 2008r. w wysokości: 83,33 zł;

W okresie od grudnia 2008r. do stycznia 2009r. płatnik składek - (...) Sp. z o.o. nie naliczył M. M. od wypłaconego ryczałtu na dojazd do pracy składek na ubezpieczenia społeczne, tj. ubezpieczenie emerytalne, ubezpieczenia rentowe, ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd Okręgowy wydał powyższy wyrok uznając, że odwołanie jest zasadne.

W ocenie Sądu Okręgowego podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe nie stanowi ryczałt za dojazd do pracy, jaki odwołująca spółka (...) sp. z o.o. wypłaciła zainteresowanemu M. M. ryczałtów za dojazd do pracy w okresie od grudnia 2008 roku do stycznia 2009 roku.

Sąd I instancji argumentował, że określenie „korzyść materialna" zawarte w § 2 ust.1 pkt 26 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne

i rentowe oznacza również ekwiwalent pieniężny.

Na takim stanowisku stoi także orzecznictwo. W uzasadnieniu wyroku z dnia 3 kwietnia 2008 r., sygn. II UK 17/07 (publ. OSNP 2009/13-14/181) Sąd Najwyższy stwierdził, że „ekwiwalenty pieniężne wypłacane pracownikom z tytułu kosztów przejazdów do pracy na podstawie układów zbiorowych pracy, regulaminów wynagradzania lub przepisów o wynagradzaniu podlegają wyłączeniu z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne § 2 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, Dz. U. Nr 161, późn. 1106 ze zm.). ”

Na podstawie § 2 ust. 1 pkt 26 ww. rozporządzenia korzyść materialna musi wynikać z układów zbiorowych pracy, regulaminów wynagradzania lub przepisów o wynagradzaniu i ma polegać na korzystaniu z bezpłatnych lub częściowo odpłatnych przejazdów środkami lokomocji. W odwołującej spółce obowiązywał regulamin wynagradzania, zgodnie z którym pracownikom dojeżdżającym do pracy wypłacano ryczałt za dojazdy w określonej wysokości w zależności od odległości miejsca zamieszkania pracownika od miejsca wykonywania pracy (§ 11 pkt 5 regulaminu wynagradzania).

Rozporządzenie z 18 grudnia 1998r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe nie wymaga od pracodawców dokumentowania faktycznie poniesionych przez pracownika wydatków związanych z dojazdem do pracy poprzez okazanie zakupionych biletów, faktur za paliwo, ani tym bardziej nie wymaga, aby to pracodawca kupował bilety dla pracowników.

Sąd Okręgowy argumentował, iż nie ma racji organ rentowy twierdząc, że ryczałt za dojazdy wypłacany przez odwołującą spółkę zainteresowanemu w okresie wskazanym w spornej decyzji nie pozostawał w związku z rzeczywistymi dojazdami do pracy, ale stanowił jedynie formę podwyżki wynagrodzenia.

Wskazać bowiem należy, że zainteresowany M. M. w listopadzie i grudniu 2008r. dojeżdżał z P. do zakładu pracy w R., a odległość pomiędzy tymi miejscowościami wynosi do 20 km. Z pisma z dnia 1 kwietnia 2011r. Zakładu Usług (...) Sp. z o.o. w K. wynika jednoznacznie, że miesięczny koszt dojazdu środkami komunikacji publicznej do pracy zainteresowanego M. M. na trasie P. - R. wynosił:

- 122 zł (w okresie od grudnia 2008 - stycznia 2009).

Do powyższego kosztu należy doliczyć również cenę biletu MPK w P. w wysokości 81 zł - koszt dojazdu od miejsca zamieszkania na dworzec P. G.. Ceny biletów MPK w P. są faktem powszechnie znanym (art. 228 § 1 k.p.c.).

Koszt dojazdów do pracy zainteresowanego zatem w listopadzie i grudniu 2008r. wynosił miesięcznie 203 zł, gdyby odwołujący przedstawiał bilety.

Tym samym koszt dojazdu od miejsca zamieszkania zainteresowanego na ul. (...) w P. do R. był wyższy od otrzymanego przez zainteresowanego ryczałtu za dojazd. Zainteresowany otrzymywał bowiem dodatek za dojazd do pracy w wysokości 147,40 zł za listopad 2008r. płatny w grudniu 2008r. i 83,33 zł za grudzień 2008r.

płatny w styczniu 2009r..

Podkreślić również trzeba, że dodatek nie był wypłacany zainteresowanemu za każdy dzień w którym korzystał on z urlopu oraz za czas zwolnienia chorobowego trwającego powyżej 5 dni roboczych w ciągu miesiąca. Powyższe znalazło potwierdzenie w dokumentach w postaci kopii wydruków ewidencji czasu pracy oraz rocznych kart wynagrodzeń załączonych do pisma odwołującej spółki z dnia 27 grudnia 2011r., jak również wynika z zeznań księgowej w odwołującej spółce M. l.. Oznacza to, że gdyby zainteresowany korzystał z biletów miesięcznych jego koszt dojazdów nie uległby zmniejszeniu ze względu na urlop czy zwolnienie chorobowe trwające dłużej niż 5

dni. Łączny koszt dojazdów zainteresowanego do pracy w spornym okresie wynosiłby wówczas ok. 406 zł, a ryczałt za dojazd za sporny okres został wypłacony w łącznej wysokości 230,73 zł, więc był niższy od kosztów dojazdów do pracy środkami komunikacji publicznej.

W ocenie Sądu Okręgowego ekwiwalent za dojazdy wypłacony zainteresowanemu w spornym okresie pozostawał w związku z rzeczywistymi kosztami jego dojazdów do pracy.

Sąd I instancji argumentował, iż nie ma znaczenia przy tym okoliczność, że odwołująca spółka dopiero po przeprowadzonej kontroli przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych uzyskała pisemne informacje o kosztach dojazdu pracowników do pracy - kosztach biletów miesięcznych.

W konsekwencji, Sąd uznał, że organ rentowy niesłusznie wliczył do podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe kwoty ryczałtów za dojazd do pracy, jakie odwołująca spółka wypłaciła zainteresowanemu w okresie wskazanym w zaskarżonej decyzji.

Apelację od wyroku w całości złożył pozwany organ rentowy zarzucając niezgodność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez przyjęcie, że do podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne, rentowe chorobowe i wypadkowe nie uwzględnia się wysokości wypłaconych zainteresowanemu M. M. ryczałtów za dojazd do pracy w okresie od grudnia 2008r. do stycznia 2009r. a w konsekwencji naruszenie prawa materialnego, tj. art. 18 ust.1 ustawy

z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych Dz.U. z 2009 Nr 205, poz. 1585 ze zm. w zw. § 2 ust. 1 pkt.26 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18.12.1998r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe - Dz.U. Nr 161, póź. 1106 ze zm.) w zw. z art. 77⁵ § 1 kodeksu pracy przez przyjęcie, że podstawy wymiaru składek nie stanowią kwoty kosztów ryczałtów za dojazd do pracy.

Wskazując na powyższe podstawy apelacji organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i o oddalenie odwołania, ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje wg norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację odwołująca spółka wniosła o:

1. oddalenie apelacji organu rentowego,
2. zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującej kosztów procesu w postępowaniu przed Sądem II Instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i jako taka podlega oddaleniu.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd I instancji przeprowadził wyczerpujące postępowanie dowodowe, a zebrany materiał, poddał wszechstronnej ocenie z zachowaniem granic swobodnej oceny dowodów przewidzianej przez art. 233 § 1 k.p.c. Na tej podstawie Sąd Okręgowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, które tutejszy Sąd w pełni podziela i przyjmuje za własne.

Istota sporu w analizowanej sprawie sprowadzała się do rozstrzygnięcia czy ryczałt za dojazdy do pracy, jakie odwołująca spółka (...) Sp. z o.o. wypłaciła zainteresowanemu M. M. w okresie od grudnia 2008r. do stycznia 2009r. stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

W pierwszej kolejności należy przedstawić podstawy prawne niniejszego orzeczenia.

Zgodnie z treścią § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz.U.1998.161.1106) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, zwanych dalej "składkami", stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, osiągnany przez pracowników u pracodawcy z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy, z zastrzeżeniem art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887), zwanej dalej "ustawą", oraz § 2.

W myśl § 2 ust 1 pkt 26 ww. rozporządzenia podstawy wymiaru składek nie stanowią korzyści materialne wynikające z układów zbiorowych pracy, regulaminów wynagradzania lub przepisów o wynagradzaniu, a polegające na uprawnieniu do zakupu po cenach niższych niż detaliczne niektórych artykułów, przedmiotów lub usług oraz korzystaniu z bezpłatnych lub częściowo odpłatnych przejazdów środkami lokomocji.

Z regulaminu wynagradzania obowiązującego w odwołującej spółce wynika, iż pracownikom dojeżdżającym do pracy od 5 do 20 km przysługuje ryczałt w wysokości 175 zł brutto.

W uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 3 kwietnia 2008r. II UK 172 /07 wyrażono pogląd, iż skoro z treści § 2 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia z 18 grudnia 1998 r. wynika, że podstawy wymiaru składek nie stanowią przychody w postaci korzyści materialnych wynikających z układów zbiorowych pracy, regulaminów wynagradzania lub przepisów o wynagradzaniu polegające między innymi na korzystaniu z odpłatnych lub częściowo odpłatnych przejazdów środkami lokomocji, to do materii normatywnej tych aktów lub przepisów prawa pracy należy określanie tego rodzaju korzyści materialnych, które są wyłączone z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe. Wprawdzie zgodzić się trzeba, że wyłączenia przychodów w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, osiągniętych przez pracowników z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy, następuje wyłącznie w przypadkach enumeratywnie wskazanych w § 2 rozporządzenia z 18 grudnia 1998 r., ale nie oznacza to, że sytuacje te podlegają restrykcyjnej wykładni zawężającej.

Wszelkie korzyści materialne uzyskiwane przez pracowników na zasadach wynikających z układów zbiorowych pracy, regulaminów wynagradzania lub przepisów o wynagradzaniu z tytułu korzystania z odpłatnych lub częściowo odpłatnych przejazdów środkami lokomocji nie wchodzi do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe.

Oznacza to, że **każde przysporzenie majątkowe, w tym także ekwiwalenty pieniężne** z tytułu ponoszonych kosztów przejazdów do pracy środkami lokomocji wypłacane pracownikom przez pracodawcę na podstawie aktów lub przepisów prawa pracy, podlegają wyłączeniu z podstawy wymiaru składek (§ 2 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia z 18 grudnia 1998 r.).

Sąd Apelacyjny podziela poglądy wyrażone cyt. wyżej wyroku Sądu Najwyższego.

Słusznie także argumentował Sąd I instancji, iż wypłacone kwoty ekwiwalentów pozostawały w związku z rzeczywistymi kosztami dojazdów do pracy M. M.. Zainteresowany otrzymywał kwoty ryczałtów za dojazd do pracy w różnej wysokości w zależności od liczby dni przepracowanych w danym miesiącu, kwota dodatku nie pokrywała jednak rzeczywistych kosztów tych dojazdów środkami komunikacji publicznej w pełnej wysokości.

Sąd Okręgowy trafnie zatem przyjął, że obowiązujące w dacie powstania obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne przepisy prawa uzasadniają wyłączenie z podstawy wymiaru składek ryczałtów za dojazdy do pracy, jaki odwołująca spółka (...) Sp. z o.o. wypłaciła zainteresowanemu M. M. w spornym okresie. W tym stanie

rzeczy zaskarżony wyrok był prawidłowy a zarzuty apelacyjne stanowią jedynie bezzasadną polemikę z prawidłowym rozstrzygnięciem sądu I instancji.

Uwzględniając powyższe rozważania Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w pkt.1 wyroku.

Orzeczenie o kosztach zawarte w pkt. 2 wyroku znajduje swoje uzasadnienie w treści art. 98 i art. 108 § 1 kpc oraz § 13 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz. U. z dnia 3 października 2002 r.) w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

/SSA Marek Borkiewicz/ / SSA Dorota Goss-Kokot/ / SSA Katarzyna Wołoszczak/
